

Id.
a temelju
odgovora.

N. a predbrojbu, oslaje id.
laju se naplatom ili pola-
com pošt. Redovnice u Beču
za administraciju lista u Puli.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i najbliže
potku predbrojnika.

Što list na vremenu ne primi,
tako to javi odpravljencu u
otvorenom pismu, za koji se
se plaća poštirina, ako se iz-
vani napiše „Reklamacija“.

Cekovnog redstava br. 847/840.

Telefon tiskare broj 38.

Izdati svakog četvrtka
o podne.
Nedjeljni dopisi se ne vrataju
u nepisani ne iskazuju, a
ne strankarim ne primaju.
Preplaćata sa poštirinom stoji
10 K. u obič. } na godinu
8 K za poljske } na godinu
ili K. - 5 odn. K 250 na
pol godinu.
Izvan carovnog vlašto poštirina
Plaća u titulu se o Puli.

Pojedini broj stoji 10 h., zao-
stavlja se h. kol. u Puli, toll
Ivan isto.
Uredništvo i uprava nalazi se
u Tiskari Laginja i dr. prile-
j. Krmptić i dr. (Via Giulia
br. 1), kamionica se naslovima
sva pisma i preplatno.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nosloga sve pokvaru!“ Naroda poslovica.

Odgovorni urednik i izdavatelj Jerko J. Mahnić. — U nakladi tiskare Laginja i dr. u Puli ulica Giulia 1. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Treštu (Via Crotiera br. 1, II. kat.).

Glagoljica u katoličkoj crkvi.

Od dvorskoga savjetnika prof. dra. V. Jagića, člana
gospodarske kuce.

Bec, 11. II. 1909.

Kad sam jednom prigodom sedamdesetih godina prošloga vijeka razgovarao s povjesničarom pl. Sybelom uzajmici evropskih naroda — bijaše to u vrijeme rusko-turskog rata — misljaše on, kako se čudovato služe, da su Romani katolici, Germani protestanti i Slaveni grčko-pravoslavni. Priznede, kako nemu pravilo bez iznimke. Tko ne zna, da među Slavenima Poljaci smatraju najgorljivijim katolikima? Istolako su zastupane kod južnih Slavena dve konfesije, katoličanstvo i pravoslavlje tako, da sijeće Hrvate, koji žive u sredini, da ona svjetsko-povjesna rastavna crta, što je nekada defenzivnata istočno-rimsko gospodstvo od zapadno-rimskoga. Te je kaune izbila na vidjelo u velikom crkvenom raskolu između Bizanta i Rima. Tako postadeo zapadni Hrvati rimskim katolicima, a istočno od njih naseljeni Srbi sljedbenicima grčke crkve. Etničko jedinstvo i neposredno susjedstvo obaju elemenata bijaše ipak tako jako, da su se prvo oprli — još prije nego li je nastao crkveni raskol — pogibili, koja im pritjela otuđenjem i rastavom tako, da očuvale neko duševno jedinstvo na polju crkvenoga života. Katolički Hrvati uzdržale naime stari slavenski jezik u svim crkvenim funkcijama od desetoga vijeka neprekidno dalje, dokle kroz čitavih tisuć godina. Podvrgnuta se Rimu, poprimiše sve

spoljšnje oblike rimsko katoličkoga obreda ali sve se liturgične funkcije obavljale na crkveno slavenskom jeziku. Po starinskom slavenskom pismu, koje po svemu odaje stariji način a zovemo to pismo glagoljicom, u kojoj su napisane sve crkvene knjige, nazvani su svećenici tog smjera — glagoljaci.

Neće mnogi znati, da je glagolsko pismo od jedanaestoga do šestnaestoga vijeka bilo organom svega javnoga života u Hrvatskoj, Dalmaciji i Istri, u koliko je bila slavenska: mnogobrojne litanije, općinski statuti, čítovanja posljednje volje, čak i korespondencija pisala se tim pismom. Nu konca petnaestoga vijeka svjetovnu se uporabu tog pisma sve više gubila, ali se održala još uvijek u crkvi, u knjigama crkvenoga sadržaja (u misalima, časoslovima, Obrednicima itd.) Valja da u istinu s najvećim postovanjem govorimo o gorljivosti onih sredovječnih hrvatskih glagoljaša, koji su nam ostavili mnogobrojne, lijepo pisane, kudsto sjajno ilustrirane pergamentne kodekse; još sada imade u knjižničarima u Beču, Pragu, Zagrebu, Ljubljani mnogobrojnih primjeraka.

Kad se pojavila štampa, bijaše glagolski mjeđ, stampan 1485. g. u Mljećima, najstariji stampanski slavenski knjiga u opć. Kosinje se stampala kod kuće na Rijeci i u Senju, u Italiji pak u Rimu mnoga nova izdanja, ne bi li se tako doskočilo crkvenim potrebama. Propaganda u Rimu, pojedinci pape brinuli se, da su bila nova izdanja uvijek na novo pregledana.

Prva se veća revizija obavila tridesetih

godina sedamnaestoga vijeka, a najnovija dva izdanja potječu iz godina 1893. i 1905.

Nije crkveni život glagolaca tako gladko tekao, kako to ovdje priopćujem. Universalno, ali centralistički udješenom katolicizmu protivila se od uvijek mala slavenska iznimka u katoličkoj crkvi. Na provincialijama sinodama izdavale se protiv razvijanja glagolice zabrane i svakojaka ograničavanja. Pojedinog uspjehu nije se ipak postiglo. Glagolica doduze zakržljavi, ali učinstvo nju bila.

Deda se u neko doba dalekogledni papa ovu staru povlasticu Hrvata na slavensko bogoslužje po rimskom obredu izričito dozvolili, jer su bili uvjeroni, da će tako ostaviti otvoreni most unijonističkim težnjama pravoslavnoga zaledja na balkanskom polutoku. Općenito nije ipak bilo uvjeti povoljni, da bi glagolica uspjevala.

Tijekom vijekova zamrije pomalo gorljivost glagolja, narodni jezik procvrti u svjetovnoj književnosti na osnovu latinskega pisma, a glagolsko bude istisnuto tako, da je samo svećenstvo konačno imalo potrešku kod članja glagolskoga starpanoga pisma, a razumijevanje staroslavenskoga jezika posve je zaboravilo.

Na sve zadnje moralo se stampati male misale latinskim slovima, ne bi li narod barem pjevana dijelove službe Božje slučao na svom jeziku, onaj narod, koji je u životu prijanjuju uz slavensku misu i druge liturgične funkcije prebrdo sve nepravde vijekova.

Stari se jezik pri tome veoma ponarodio. Toj

nepričnosti htjelo se stati na put novim

„Vjerujem“ i „Predpjav“ itd. u „ščavelu“ sa dievoli miso u staroslavenskom misalu. Najveća razlika sastoji u tom, što je „ščavel“ pisan latinskim slovima, a ne vlastitim staroslavenskim; te da od toga i potiče potrešku rabiti staroslavenski jezik onim svećenicima, koji su naučni rabiti latinska pismena.

U ostalom, ako ima zloporaba, nek se odstrane načinom propisanim od Benedikta XIV. u ustanovi „Ex pastorali munere“ od 15. augusta 1754. i nek se saveva podana povlastica, „jer se pristoji, da dobročinstvo dano od Kneza ostane.“ (Pravilo prava u VI. 16. i 17.)

Ostohodi naši Sveti Oče iz ruku naših nepririjetelja, i to Ultra — i tako zvanih nespasenih Talijana i liberalaca naših pokrajina, koji natoje, da uništi naš slavenski rod i istu našu vjeru, i neda, potizno molimo, da slave slavu nepriljedljivosti Rimskog crkve — razklopcini nalazeći se medju nama —, koji nam predbacuju, da Rimski crkva zove i svoje krilo narode, ne da postanu katolici, nego da budu Latini.

Oni hoće da budu, što se njih nimalo ne tiče, ukradu i uniše, dočim zollino mi i sa svim pravom nastojimo, da obranimo i sačuvamo stari i od prednjih nam predani i bavšinom primljeni običaj.

Smatramo konačno shodnim, da prila-

izdanjima crkvenih knjiga na starom jeziku i glagoljicim pismom. To se učinilo, barem djelomično sa gore spomenutim izdanjima Missale romanum.

Ali nije sve svršeno novim izdanjima knjiga, i kad bi se bila ta izdanka povremeno dovršila; budući svećenici, koji će da knjige čitaju i razumiju, valju da se za to na naukama pripravljaju. Nu, biskupi, u biskupijama kojih glagolska liturgija još žive, veoma su se malo illa nista za to postarali. Biva nam to jasno u jednu ruku iz očete neuskonoši rimskih ljudi toj povlastici, uz koju pričaju načravski i pojedini biskupi.

Na mjesto da se pitanje uredilo, voljio se „masregovanje“, o kojem suda već i bečke novine govore. Da li je to pravi put, koji ide k cilju, to jest da li početava prianjanje uz crkvu i pravo vjersko osjećanje — o tome neću da govorim. Budućnost će to pokazati.

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

Skupština podružnice u Puli. Prošlu nedjelju obdržavala je ovdješnja podružnica Družbe sv. Cirila i Metoda svoju redovitu godišnju glavnu skupštinu. Skupštinu otvorio je podpredsjednik podružnice u odsustnosti predsjednika, koji se dao ispričati. Nakon pozdrava predsjedatelja, proglašao je tajnik izvješće o radu podružnice u minuloj godini, iz kojeg su prisutni razbrali uspješni rad odbora. Iz

nastega biskupa od 4. maja 1899. br. 952., koja sama kaže kakvim je duhom sastavljeno i za čim teži.

Još edna molbenica na sv. oca.

Odgovor na ponovne molbe nije nam poznat, ali da je i taj bio nepovoljan ili da ga je tučkim prikazao biskup Flapp, vidi se iz jedne daljnje molbe, koju se je poslalo na sv. oca negdje zadnjih mješeca godine 1900.

Ta molba bila je oduslana hrvatskim i talijanskim jezikom.

Glasi kako aliđi:

„Sveti oče!

Proti izrazitim namjerama Vaše Svetosti, da se odstrane zloporabe, ali da se uzdrži slavensko bogoslužje, proglašalo se još našemu presvjeteljumu g. biskupu Ivanu K. Flappu, u zadnjoj njegovoj odluci izdanoj dne 26. septembra t. g. (1900.) br. 2880 izreći, da ni prema odluci Sv. sabora za obred od 22. augusta t. g. neuživa nijedna crkva njegovo biskupije povlasticu slavenskoga jezika u bogoslužju.

Stoga usudjuju se ponizni i odani si-novi Vaši, da skrajnosti uvrleđeni i izmučeni, moliti od dobrostiva i darežljiva srca Vaše Svetosti pomoći i obrani proti takovomu napadaju na čestni slavenski jezik, njim vlastiti od najstarijih vremena u bogoslužju i to na temelju slijedećih razloga:

Slavenski bogoslužni jezik u Istri.

(Nastavak.)

Ponovne molbenice na sv. oca.

Vjernici hrvatske narodnosti u biskupiji Porečko-Puljskoj još nisu zdvojili. Odabreni jedan put, oni su poslali sy. oču ponovne molbenice, koje bi se mogle nazvati moloci ne toliko proti odlukama sabora za obred koliko proti izvještajem biskupa Flappa.

Svih 19 prije negdje navedenih naših hrvatskih župa poslalo je posljednjih mješeca godine 1899. ovako glaseće molbenice:

„Sveti oče!

Našom preponiznom molbom podastrrom Tvojoj Svetosti mjeseca decembra 1898. molili smo, najsjemjnije, da se u našim crkvama sačuva onaj običaj i ono ravo staroslavenskoga jezika, koja uživa u starih pradavnih vremena. Ali iz de-reta sabora sv. obreda od 21. aprila 1899. br. 74., koji se zanosi poglavito na izjavu nekog prefasnoga biskupa Ivana Kristijanija Flappa, kao da nije staroslavenskizik bio kod nas u porabi posljednjih 80 godina, vidimo, da naša molba ne bijaša uslušana.

Mi pašto stalno uvjereni, da je recenim kretom nanešena krivica povlastici sta-

tog izvještaja vadimo ove utjeljive brojke, premda je prema našim prilikama moglo biti toga i više. Prijeda je bilo u svemu K 9584-87, a raznoda K 1088-17, ostaje čistog prijeda K 2546-20. Od pojedinih stavaka prijeda daje najviše ona „darovi“ t. j. K 1862-56, od kojih je najviše dar Istar. Posuđiljnice od K 500—, zatim „narodni blagdan“ K 724-17, onda „članarina“ K 181—, „skrabice“ K 148-79 i „razno“ 86-03. Sveta od K 1131-82 unišla je od prinosa sabraoib od naših pozitivnih gospodja i gospodica za „Božićnicu“. Opoznamo, da je članarina, premda nešto više od prošlih godina, i ove godine premašio doneslo, u što treba da se malko zamislimo, jer svaki, koji bude to čitao, reći će po duši, da je stavka „članarina“ imala biti najveća i bez pretjerivanja mogla bi iznijeti barem 1000 K. Zar nas nema pet stotina u Puli, koji bi mogli dati na godinu po dve kune za članarinu. Upućujemo dakle sve naše, da su začlano u podružnicu, što će najlakše učiniti, ako donese 2 kune blagajniku podružnice g. Stihoviću u Istarsku Postojilicu, koji će svakomu dati iskaznicu, kojom će svakomu imati da se podiže. Time pak nije rečeno, da je time riješen pomagati družbu, nego da svaki po svom žepu dade, koliko može i povrh toga da Družbu.

Razhod je faktički vrlo malen, K 1-90, jer onaj K 1086-21, izdan je zu dar privredom Božićnicu djece Družbino škole u Šijani i to od svote, što su je sakupile naše velevarne gospodje i gospodice, da ih Bog pozivi!

Obu izvještaju primljena su na ugodno znanje i odobrena od skupštine, nakon čega izabran je novi odbor, i to: predsjednici dr. Milić, zamjenica gdje Murdesić, tajnik Dr. Antončić, zamjenica gdje Šoštar, blagajnik J. Stihović, zamjenica gdje Štana Legionja.

Uz neke preporuke novom odboru, zaključeno je, da će se doskora obdržavati koncerat s plesom za Družbu, te zahvaljuju se novoizabrani predsjednik za sebe i odbor na povjerenoj časti, zaključena je ova skupština.

Na koncu primjećujemo, da ni ova skupština nije bila baš onako brojno posjećena, kako je trebala, to možda zato, što je bila prerano uređena, što ispricava naše vredno radništvo, ali nikako ne može da bude isprikom našem neodvisnjem gradjanstvu, što budi rečeno bez zamjere u nadi, da će u buduće i u tom biti bolje.

1. Kako proizlazi iz biskupskih izvještaja prigodom pohoda od s. Limina, bio je od najstarijih vremena kod većeg dijela crkava zdržanih biskupija Porečke i Pulijske u bogoslužju u uporabi staroslavenski jezik, koji se je vremenom, u prvom redu radi pomanjkanja potrebnih knjiga i nepoznavanja glagoljskih pismenih sa strane svećenika, izradio, sa znanjem i sutnjom biskupa i Sv. Stolice, malo po malo u više pučki jezik, koji je u ostalom, osobito za pjevanje diebove sv. mise, u kojima se svećenici njim služe, izuzevši neke izrade i oblike, posve identičan sa starim jezikom knjiga odobrenih od Sv. Stolice, o čem se može svak osvjeđoduci, sravniti „Slavu“, „Vjerojanje“, „Predpjev“ itd. tako zvanoga Šćaveta sa onim knjiga tiskanim i potvrđenih od Sv. Stolice sa glagoljskim pismenim.

2. S takovom „zlorabom“ sačuvale su ipak crkve svoj jedino slavenski znacaj; i sada, pošto su liturgične knjige sa glagoljskim slovima tiskane, bilo bi shodno i uputno jednostavno ukinuti zlorabu, i uzdržati staru bitnost, kako ju u posve sličnih prilikah naredio Benedikt XIV. ustanovom „ex pastorali munero“ od 15. augusta 1764., i kako bilo godine 1894. uvedeno u biskupiji Krškoj, i uz našo znanje Sv. Stolice takodjer u biskupiji Senjskoj.

3. S razloga, što jo glagoljski „Missale“

Koncerat u Narodnom Domu. Većeras prireduje Dalmatinski skup u dvorani Narodnog Doma u Puli „Pal“ kroz meni koncerat, kojeg čisti prihod namijenjen je po pola za hrvatske škole u Zidru i za Družbu sv. Cirila i Metoda. Na koncertu sudjelovat će glazbe Skracc i Alečić na glasoviru i guslama uz igaranje vojničkog orkestra i pjevanje. Pored toga bit će razne šalje i obilno gastronomski tomboli, a neće poslati svega toga užmanjati i ples. Početak u 8 s. na večer. — Uzimaju 50 para po osobi.

Pozivaju se sva braća Slaveni, da mno- grobojno posjeti ovaj koncert.

Za školu u Jadreškinju. Nakon toliko godina što Jadreškanci traže pučku školu, napokon su se oblasti probudile i u ne-djelu 6. t. mj. polazi tamo komisija, da po nekom zakonu, koji je stvoren i valja rek bit samo za nas Slavene, sastuša narod, kojem jeziku da mu bude škola. Taj zakon vriedi u ovoj žalostnoj Austriji samo za nas Slavene, jer kad hoće austrijska vlast olvoriti koju školu u nje-mackom jeziku ili Talijani u talijanskom, tad ne pitaju puk za naukovni jezik škole, ali kad se radi o koži Slavene, onda trebaju i službouvljundih komisija, da se to bude nekakvi glupi zakoni vrši, što sve ima svoju dubro proručujuću svrhu. Zato upozorujemo Judreškance, da svi složeno u ne-djelu izjave pred komisijom, da zahtijevaju u svojoj pučkoj školi, da im se djece podučavaju u svojem materinskom hrvatskom jeziku kroz svu godinu, a tek u devetkoj godini da se u školi podučavaju djece i u talijanskom jeziku kao predmetu, da već tako talijanski zakon propisuje. Velimo talijanski zakon, jer je nezakonit i ne-pravedan, stvoren samo za nas a proti nama. Opet vas dakle upozorujemo Jadreškanci, da svi složno rečete pred komisijom, da hoćete i tražite hrvatsku školu, kako ste već izjavili u molbenici.

Rudi ovog pitanja pozivaju se roditelji u subotu u 2 s. po p. na malo pogovoru u kavaru Narodnog Domu.

Narodni darovi.

Prigodom kućne zabave kod g. Antona Bibulića u Vabrigi sakupljeno je za Družbu K 3.70. — Na piju g. Jos. Stihović i Ivke Fabris sakupila je gdjeva. Marija Fabris na predlog g. Dra. Ivana Zuccona za Družbu K 68. — Oi predstava u Vin-kuraru i Banjalom donovane za Družbu putujući glumci Pastirci i drug K 10.18

(neračunajući izdanje godine 1803.) bio zadnji put tiskan godine 1741., Brevij 1791., a Ritual još 1640., te da je svega toga pomanjalo, i jer su naši svećenici od godine 1813. bili uzgojani u centralnom sjemeništu u Gorici, gdje nisu niti učili glagolskih pismena, bila je spomenuta „zloroba“ tako zvanoga „Šćaveta“ i više pučkoga jezika, uvedena, kako svuda tako i u naših crkvah polovicom XIX. stoljeća. Tražili su, pača vezati obstantak povlastice na okolnost, da li su bili u porabli liturgične knjige staroslavenskim jezikom i glagolskim pismenim još u poslednjih 80 godina, to jest od 5. augusta 1868. do 5. augusta 1898., znacilo bi nepoznatiti ni malo povijestni razvitak prilika, koje su iz potrebe, protiv volje puka, a sa snanjom crkvenih oblasti, obstajalo u slavenskih crkvah, prije označenoga roka, i užeti za mjerilo i pravilo stvar upravo nemoguće; pače to bi znacilo, da se hoće silom iz-tjerati iz naših crkava naš časni starodrevni bogoslužni jezik.

4. Ritual dao nam je Urban VIII. godine 1440. u pučkom jeziku. Tiskan je latinskim pismenom kod Propaganda, a pre-tiskan dozvolom biskupa u Mljetu godine 1827. — Iz njega uzeo je dekan sustolnoga kaptola Pul, dakle u biskupiji Porečko-Pulijskoj, pop Juraj Maručić mo-litve i način podjeljivanja svetih sakra-menata u svoju krajšiju, koju je za po-

U Hrvatskoj Čitaonica u Rovinjskom Sliku sabrano je ovih poklada na predlog gosp. Petra Brajnovića m điju članovima i gos-tima za Družbu K 25.— Na piju Mila Randa u Vin-kuraru sabrano je, za Družbu K 7.10. Na piju g. Vitek i gdjice Ane Bruni u Karlovcu sakupljeno je za Družbu K 17.— Prigodom konstituiranja privremenog odbora za „Narodni Dom“ u Labinu sakupljeno je K 22.—, i to za Družbu i Dječko, pripomoćno društvo u Pazinu po pola. — Iz Copica nam salju za Družbu K 6.—, darovanih od djevice g. svećeniku, koji ne mogao dne 11. XI. prisustvovati dekanatskoj konferenciji u Čipčiću. — Vl. g. Ferdo Hrdy salje za Družbu K 3.— darovanih po 1 K od Mate Paliske, Ivana Viškovića i Ferdinanda Hrdy a. O. Ivo Maretić, franjevac, daje Družbi 10% od prodanih „Jorgovan“ kula-dara K 1.50. Da počaste uspomenu bla-gopokojnje Zdravku Martinolić, sakupiće nekoji članovi Hrvatske Čitaonice mjesto-vljevi na odar kruna 25.50, a darovane: prof. Haratić K 5, po 2 K. Š. K. Kozulić, pop Iv. Ž. c, pop Vj. Volarić, B. Capponi, J. M. Pičinić, I. Furlanis, Lovreković, I. Martinolić, L. Blažević; Žiga Beer K 1.50, Bakota K 1, Obitelj Picinie-Začević u istu svrhu K 10.

Danačni izraz . . . K 197-88

zadnji izraz . . . K 29—

ukupno . . . K. 220-88

Novi finansijski nadzornik — Št. Jemec. Pišu nam, da je onaj tržanski činovnik, s kojim smo se mi već pavili i koji je poduzeo sve moguće, da bi došao na mjesto finansijskog nadzornika Della Rosa, Niemac i da natuča smo par rieči slovenski.

Protiv imenovanja takovog činovnika, koji se nebi mogao sporazumiti sa hrvatskim pučanstvom, jer ne poznaje jezik naroda, moramo najodlučnije ustati i zahtijevati, da državni činovnici poznadu popunno jezik pučanstva.

U ostalom upozoravamo na interpela-ciju podnješenu u sjednici od 22./23. 1909. po narodnom zastupniku Matku Mandelju Nj. Pr. ministra predsjednika.

Lošinjski kotar:

Cres, 22. II. 1910. (La scuola drame-tica.) Više se puta vidjeva hrili i ljudi u najnovije kazalište, da rečemo: talijansku pučku školu, na, razne predstavice školske

rabu-dosobržnika u pokrajini u prigodati posjećivanja umirovljenih sa biskupskom do-zvolom izdać u Mljeti godine 1852. Uzpor tomu zabranjivo je Mons. biskup Flapp, nezna se na kojem temelju, odmah na početku svoga dolaska u biskupiju, a sastavno od godine 1888. ovamo, obav-uđenje sv. sakramenta u slavenskom je-ziku i sillo, du se latinski ritual rabi. Isto tako zabranjivo je biskup Flapp, iz početka samo svećenikom, rabil slavenski jezik kod pjevanih sv. misa, i sillo da rabe latinski. Kasnije je to isto zabranjivo također puku. Sada puk troži jedino stavno, da bi trebalo za uživanje stare naše povlastice da budu sve liturgične funkcije obavljenje staroslavenskim jezikom. (I ono što se po ritualu obavlja?)

5. Sada se čini sva moguća, da nam se zabrani poruba našega jezika u javnom životu (u školama i uredih). I da se silom učini naš Talijanski i otčekujemo se pod-punom stalnosti bar od crkve, da nas neće polatiniti, nit pospješiti nepravednu nastojanje naših protivnika.

6. Nećemo ulaziti u pojedinstvo, jer Vaša Svetost savršeno poznaje pristojnjih molba i uteke i neoborivih svjedočanstva stanje pojedinih naših crkava pogledom na porabu slavenskoga jezika u bogoslužju. Primjera radi navajamo:

da je u župi Žbandaj bio tek prije tri godine istjeran naš jezik iz crkve, to se

djece, ko mudrosti g. d... da, dok u Cresu nije L. nij- se vidjelo predstava u, potola hrvatska škola, počeo na njom i talijansko, i to sve noj... straha; da ne izgubi i ono djece zaslep- ljenih kopaca, što ih imade, No svaka stvar imade i svoje granice; jer djece no- idu u školu, da se nauče predstavljati već učiti. Tako eto, dok se hrv. škola držala tог principa, davanju je tri puta na go- godinu (Božić, Uskrs i Čirilovo), dotle, da nadkrile u svom znanju hev. školu daje je ono najduži svaki mjesec. A u potvrdi toga služe nam nožadzne, koje je daval-a za Bič, nesuspist i sud u nedjelju; iz ovog se vidi, du to neisavamo iz prsta. Te su predstave iz početka bile dobro posjećivane, a kasnije su prešle u občaj. Da li se slože sa skolskim zakonima; školu pretvaraju u kazalište, to je najbolje znati, najlegalniji pod kapom nebeskom, ljudi; i da li su ovako česte predstave najbolje uzgojno sredstvo, znati će g. Luisa Moratto. Neka nemisli tko god, da ovo pi-semo iz jada, sto je hrvatska škola ne daje. Ne, već jedino zato, da podejmimo našu ljude na ono što su sve rigali naši „talijani“ protiv hrv. škole, kad je zacela time. U ovom se je slučaju obilinila ona naša poslovica: „(ko u vis pljuva, na nos mu poda“.

Za to se u Cresu plaća 202% občinskih nametn, to je najteža strana svoga. To je mrtva, koja tiši čreskog kopaca, tako da sve svoje dobitko mora davati občini, od koj nema onih koristi, koje bi isčekivalo. Ljudi svi plaćaju, zaslužuju dakle i iste pravice. No mnogi, koji vrede i oblače, misle: ljudi plaćaju, da budu grđeni. — Zato, kad pitaju za školu, veli im se idite sv. Cirilu, kako nedavno jednom iz-jug. Zato, kad pitaju svoje pravice, salje ih se popom. To i sto drugih posprdnih naziva nalaze naši „oci“ kao utjehu bijednom putu. Sva je stec, da su ljudi mirni, no naći će se, komu će prekipiti, te si odmah krojiti pravdu, i tako sebi i svoje uprapastiti. Kako je u gornjem slučaju govorio dotični: da mi nije obitelji... No inaču za drugo, naime: da se plaćaju stanařine tolikim učiteljima, da se isplaćuju velebna pravna školska zgrada, da g. Moratto svaki dan u skoli troši drva i svjeđu do 8 sati večer! Reći će se: ona imade velikih službenih poslova? Da, vidimo, g. L. Moratto je ravnajuća učiteljica ženskog odjela sa

odnosni utok nalazi kod Sv. Stolice, da je u župi Fontane do godine 1880. rabio i svećenik i puk slavenski jezik u bogoslužju; pa da je, biskup Flapp zbra-nio to najprije samo svećeniku, pustiv da se puk služi kako hoće, a kasnije godine 1888. i 1889. zabranio i puku;

da to isto vredi i za župu Foškulj: da se u župi Rovinjsko selo rabio slavenski jezik u bogoslužju do god. 1893.; da u župi Karloba puk još danas pjeva slavonski i to staroslavenski;

da se u župi Promantura pjevala slavonski sv. misa do Božića 1892., bez za-brano Mons. biskupa Flappa;

da se u župi Rukalj rabio starosla-venski jezik u bogoslužju do godine 1897.;

da so u župi Kapeljani Jureški još danas pjevali sv. misa slavenskim jezikom;

da so jo u župi Rukalj rabio starosla-venski jezik u bogoslužju do godine 1897. pod još živućim, sada već umirovionim župnikom;

da to vredi također za Pomer, Mo-dulin, Valturu, Sv. Marlin, Sv. Luciju na Skiltaci i još razne druge crkve u Porečko-Pulijskoj biskupiji.

Navedel je pouzdano očekujemo brzu stalnu pomoć od Vašo Svetosti, i njele prostrati ljubeći moći na nogu bilježimo se Vašo Svetosti najponizniji sinici“.

(Nastavak slijedi.)

... zaslijep...
s svaka
jeca ne
jati već
dečala
na go-
dale, da
daje jo
svrđvu
davala:
jelu; iz
prsta.
dobro
ob čaj.
onima;
ajbojje
eskom,
estave
Luisa
ovo pi-
ola ne
jetimo
li naši
začela
ila ona
na nos
sinskih
To je
ko da
in, od
ekivao.
i iste
oblade,
eni. —
se idite
r juga.
ih se
naziva
ednom
rni, no
odmah
upro-
gov-
imadu
narine
relebna
o svaki
8 sati
služ-
forat-
jela sa
e.
1880.
jezik u
zabran-
stva
godine
škulini;
io sla-
1893.;
s pjeva
vala sla-
bez za-
dani;
starosla-
e 1897.
ovljenim
er, Me-
ciuci na
Porečko-
o brzu i
i niti
olježimo
i".

... dužbeno upri-
acu, podjeljenih u 5
ia na avan silu odpada
uk po školskom zakoni muže
to 80 učenika na pojedinu silu.
kako vidite, grozog posla! Ali
je tu to gdjica galantina. Ona n. pr. re-
nuncira na većoj nagradi za njemački je-
zik, što ga podučava 6 sati na tjedan i
to po dva u III., IV. i V. tako zvonom
nastavnom lećaju, jer dobiti samo 180
krune godišnjih, dok gosp. učitelj muškog
odjela za 4 sata, akoprom otac obitelji,
ogromnu svatu od 30 (trideset) krune.
Upamite gospodo: gdjica, učiteljica zove
Luica Martinic, dokle dolje kapu. O gosp.
vjerojatno hećemo ni govoriti, jer on,
kako sam dočuo, na svoje spetovane
molbe nije dobio ni odgovora od školskih
običnosti. Živila dake: velikodušnost!

Moram Vam javiti jedan nas napredak. Pod konac lanske godine osnovala se ovđe ribarska zadružna pod imenom „Javorgrad“, koja je odmah na početku okupila oko sebe preko 90 samih ribara osim onih neribara, a dnevnice ih stiže novih. Kako sami ribari i oni, koji su ju pokrenuli, nisu misili samo na „sport“, to su odmah iza potvrđenih pravila savzali skupština prošle nedjelje, da se odredi budući rad. Skupštini bi pozoran i g. nadglednik ribara Sutčić, koji se radošnina sreća oduzvao. Na istoj bl. uve drugo odlučeno pozvali vladinog činovnika, koji će procjeniti mrežu i ladje svih ribara, te tako započeti zadružnim ribarenjem. Na koncu se g. predsjednik Krivičić zahvali svim članovima na njihovom zauzimanju za zadružarstvom, a polag toga i gosp. Sutčić, na ljubavi i brzi oko podignuta ribarstva, preporučujući mu se i unaprijed, da nas svojim savjetom potpomogne. — Ovdje imam i drugu: talijanska ribarska zadružna, sastavljena od većine neribara, ali još se od nje nevidi života, osim da je legalizirana. Nekonu se prohljito sporta.

Za čim se već davno težilo: naš se sud poteo čistiti pomalo. Upravo je ogavno bilo gledati, da se po sudu širi sama rodinka, kako da bi on spadao u vlast neke familije. Što čete gora. Do nedavna je na samom audi imao jedan ovdasnji odvjetnik i svoju pisarnu! Za kancelistu, na mjesto pensioniranog g. Petris, imademo suda naše gore list, koji će s našim ljudima moći razgovarati u našem jeziku. Zahvaliti imademo žilavosti sadašnjeg g. suca. Čujem, da se naši Talijani strašno kostruže, jer da je time povredjena pogodba sklopljena između kamore i vlade od 17. jula 1882. točka b, kojom se isto za posvermadijan potalijančenjem naših otoka, osim otoka Krka.

Upozorili smo kompetentne fakture na naš slavni porezni ured, gdje imade ljudi, koji se još ponoće, što neznaju hrvatski, budući je taj jezik nepotreban, jer imadu po njihovom mišenju posla sa samim labrezima.

A naša pošta? Ona je jako siromašna. Imade samo jedan pečat, sa napisom: Cres — Cherso, koji ćeće jedino, onda vijeti, ako ste imali čast odnositi novac ili koji paket, inače na listovima ga nećeće vijeti. Mislim, unikum je na svijetu, da jedna pošta ima jedan dvojezični, a jedan jednojezični pečat. No sto po drugim zemljama nebiva, dogadja se u Austriji, da redem u Cresu. Znate li, radi česa to biv? Jedino za to: da se naš „italianizam“ ne skandalizira, videći pored slavnog imena Cherso, barbarsko име Cres. O jednoj, zanimivoj aferi, koja već znamo, poči će in sumo deli maccaroni, javit će Vam. E, da je naš čovjek, imao bi i državni odvjetnik punе ruke pošta.

Sramota je za jedan postansk ured, da njezin šef niti nije zavjetio u koju srednju školu. No zato znade fino hrvatski govorili. Umoljavamo gg. zastupnike, da po-krenju na vrata ravnateljstva pošte.

I naša financa drži se pakta 1882. jo-

jos nema trojezidnog napisa, već ječino dvojezidi, i sve njezine tiskalice su dvojezidne. Upitali bismo slavnu gospodu: koji vam plaća skoro polovicu nameta za meso i vino? Odgovor ćele moguće Pa-tagonici. — Kad su Vam hrvatski novci dragi, neka vam bude draga i njihova pravica.

† Zdravka Martinolić. Iz Lošinja namjavaju tužnu vijest o prerano smrli Zdravku Martinolić, suprugu odličnog i zasluznog rodoljuba g. Antuna Martinolića. Eto u nedugo vremu zadesila našu rodoljubnu braću Noe i Antunu Martinolića, opetovo leška žalost — nedavno preminula mlada supruga g. Noemu, a sada nakon trogodišnjeg braka, u svijetu mladosti od 26 godina usnu u Gospodu gospodja Zdravka, ostavivši duboko ozlašenu suprugu i nejaku kćerku Zrinjsku od 18 mjeseci. Pókojnica kao uzor-supruga i majka, osobito se despojno isticala i radička kao prava rodoljubna Hrvatica te je uzorno popunjivala rodoljubne vrline svog supruga.

Gosp. Antunu Martinoliću na tom velikom gubitku u teškoj boli izrazujemo našu iskreno i živo saučeće, a miloj pojeknici bila latika domaća hrvatska žlica, koju je Zarko Ijubila:

Pazinski kotar:

Pop Corva Ispravlja ovako: Na temelju §. 19 zakona štampe, odnosno na dopis od Sv. Nedjelje kod Lubina od 10. II. t. g. — Br. N. S. 8 — izvolite uvrstiti u dođućem broju „Naše Sloge“ slijedeći

Ispravak:

Nije istina, da ja sam rekao, ljudima: Pridite votal sa me, dobiti čete objed za ništa i još nešto drugo, što će vam bit vrlo draga, nego istina je, da ja nisam rekao ništa.

Nije istina, da je nijesam, blagoslovio kuće onih, koji su glasovali proti meni, nego je istina, da nijesam blagoslovio kuće jednoga samoga, i to radi mojih osobnih razloga.

Nije istina, da ljudi od Ripende morali su se vratiti kući plaćući bez svećenika, koga su zavzali za najzadnju potrebu svojih umirućih, dapače istina je, da nikada se nije stogod takovog d. godilo, a najmanje u koliko se tice moje osobe.

SV. NEDELJA, 28. II. 1910.

A. E. Corva,

čupo upravitelj.

Dodatak uređništva. Gledo same činjenice, da je učinjeno rječ našemu dopisniku, dok o najzadnjoj potrebi vjerujemo g. Cervi.

Pučka predavanja u Pazinu. Hrv. Čitaonica u Pazinu odlučila je predstavljati svaku nedjelju pučku predavanju, te će se već u nedjelju dne 6. marta u 9 i pol s. prije podne držati predavanja. Predavanje gosp. prof. Novljon: O zvjezdi repatore, koju će nam se za kratko vrijeme pojaviti.

Odbor za prosvjetu.

Razne primorske vesti.

— Prvo odlazka klevete. Svaki slijepac uviđa, da je biskup Nagl od početka svoga biskupovanja sistematski radio oko uništenja Slaveta i hrvatskoga Obrednika. Nećemo pogrešiti, ako uverimo, da je to zapravo bila njegova zadaća, što su mu to dali oni, po kojih je želi došao medju nas.

Biskup se uvjerio prigodom kanoničkih vizitacija na svoje oči, kako naš pobožni narod čuva svoju starinu. Bio je upozoren na strano svecanstva, da će u narodu uveriti, budo li se pokušati bastinjeno pravo. U samom biskupskom arhivu u Trstu imade na protek izvještaja još iz doba Štrkova, u kojima se podsjeća nato, kakvo bi ogorčenje nastalo u narodu, kad bi se u našu evoliju diralo. Sve to nijo koristilo ništa. Zasto? Naprosto zato, jer

je Nagl preuzeo „maršrutu“, a prema „maršruti“ doveo je biskup svoje stado u klance Jadikove. Mogli bismo navesti primjer, gdje je biskup upravo pobjegao iz crkve, samo da ne čuje u njoj Božje riječi u našem jeziku. Učinio je to pred mnogobrojnim svećanstvom i pred narodom, koji je već ondu ostao okamenjen. Svećenici se snobivali od čuda, maljduven udje strahu u kosti, i mogao, ali oni jači ustrašio uza sve to, što su znali, da neće na njih padati mana bučnih nastova ni nagrada. Stoga ne možemo naći, pravoga kleveta, da okrstimo ono klovetanje o umjednom uzbudjenju naroda, o političkom utjecanju itd. To su samo nabavljivanja, kojima se hoće prema vlasti i prema Rimu da opravdu poraz i blamaža, a ujedno da se baš na način Friedjungov očerni na sve strane naše političko vodstvo i naše narodne pravke. A značio pouzdano, da bi ogorčeni narod bio upotrebljao još žiča sredstva, da ga baš narodni zaustupnici od toga nijesu od prvega časa odvraćali i odvratili. Učinili su to kao pravi katolici i kršćani, nadajući se još ujvjek, da će i za nas još pravde biti. Za svjedoke ovoj tvrdnji pozivljemo naše svećenike mučenike, kojima se narod grožio podpunim bojkotom, snatrajući ih u svom neznanju ukrivećima biskupske na-rede.

Clanici u genijalno intrigantskoj bečkoj „Pressi“ odlučuju dečinsantskim duhom, a svakom jo inteligentnom čovjeku poznato, dokle na žalost, utječaj tih židovskih novina sile. Tim su novinama omamlijeni liberalni i klerikalni njemački ministri, vlade, činovnici visoki i niski, te sekcijski česovi i zadnji kancelisti, „Pressa“ je sruđa dobrodošla i na namještajčtvu i na policiji, na kotarskom poglavarstvu i na sudu, u opće svuda, gdje ljudi hoće da budu informirani o politici. Za mnoge i mnoge „Pressa“ je sveto pismo. Te povine pišu sjajno, a ne smeta, da li je sudržaj „islatin“ ili „laža“. Tako n. pr. imajušajno naničani laži u broju od 11. pr. mja. u članku „Die Agitation für die slavische Liturgie“, ali bi nas daleko zavelo, kad bismo se htjeli osvrnuti na izvore pomenutoga članka u skromnom prostoru „Naše Sloge“. Članak taj pisao je jamačno učen čovjek. Radi toga će njegove laži naći vjere kod mnogih i mnogih, koji u naše pravo nijesu upućeni. Pisac se nije podpisao, ali pa našem судu neće biti daleko od biskupske kurije. Duh u zadnjem „Pastirskom listu“ i u tom članku nije bogzna kako različit, Agitaciju i samo agitacija ide ljudima po glavi.

Pod utiskom tih laži latio se pera prof. Jagić, da svojim velikim imenom barem djelomično paralizira dojam članaka od potka. I njegov je članak sjajan, ali sjajan ne lažu nego iščitom, koju i mi onako shvaćamo, ali ne shvaćamo neznačioce i pučavci svakoga kova, no shvaćaju tu poglavici u la Kropek, no shvaćaju naši renegati toga piltona (Uješt, Ukmur itd.) bez obzira na Nagla, Rim i vladu. Pomoći nam Bož u ovom teškom času!

Povjedotom k slobodi! Primak se jo doba, gdje treba osnivati u našem narodu u Istri što više pučkih knjižnic. Ali s druge strane opažamo s obzrom na troškove, što su skoperani oko osnutka pojedine pučke knjižnice, da će biti za sada uspiješno djelovanje, ako se osnuje putujući pučki knjižnica. Stoga kani, akud, ser. društvo Istra“ uz osnivanje pučkih knjižnica u pojedlinim mjestima uređiti putujući pučki knjižnici.

Oko osnivanja i djelovanja pučkih knjižnica nijesu bi moglo poraditi naši učiteljstvo, te se nadamo, da će ono i sve strano poduprijeti ovo naše nastojanje. U tom planu, dašto da podpisano društvo prima rado od svakoga savjetu i pomoći, jer tu se može sveliko pridružiti, koji je voljan raditi na narodnom polju.

Koliko naši naše društvo odziva od naše javnosti, pokazuju sledeći primosi.

Darovali su gg. Dr. G. Červar 50 K, Općina Kastav 20 K, Dr. I. Pošćić, Fran Matetić po 10 K; J. Kuhar, J. Miran, A. Priskić, M. Vahtar, L. Tomašić, P. Tomašić, N. Fiamin po 5 K; M. Stanger, V. Emin Čar, M. Tomašić, Dr. A. Griguš, Dr. E. Perčić, Dr. K. Janečić, V. Rajčić po 4 K; Fr. Perčić, Dr. A. Mandić, Dr. J. Landr po 3 K; Dr. J. Pečarević, E. Baša, A. Uječić, A. Trtanj, V. Tomašić, J. Ferlan, J. Stoar, O. Stanger, Em. Baćić, Fr. Ambrožić, M. Trpinjstić, J. Medanić, N. Krmptić, Dr. A. Kraljić, J. Stanger, Ivo Grgurina, Stj. Vladislavović po 2 K.

Svim ovim darovateljima najstolje se zahvaljuje „Hrv. slov. akad. ser. društvo Istra“.

Podružnica Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru u Trstu. Javljaju nam iz Trsta, da je gosp. zastupnik prof Matko Mandić sazvao za dne 5. ožujka sve trčanske Hrvate na prijateljski sastanak u prostoriji „Dalmatinskog skupa“ u svrhu, da se u Trstu, gdje živi mnogo Hrvata, ustroji podružnica družbe sv. Cirila i Metoda za Istru.

Nadamo se, da će se tom pozivu gosp. zastupnik održavati sv. u Trstu nastanjeni Herati.

Izvještaj iz eurevinskog vječna morao je za ovaj broj izostati radi preohiđnog materijala.

Gradski izbori u Zagrebu. Prostog tijedna obavljeni su u Zagrebu, prijestolnici svih Hrvata, izbori za obnovu polovicu gradskog zastupstva — 26 njih. U svu tri tijela izabrani su u velikoj većini zastupnici neodvisnog hrvatskog građanstva proti magjaronima i frankovcima, od kojih poslednjih nije izabran ni jedan. O tome drugi put više.

Eskadra ratno mornarice na istoku, Dne 26. pr. mj. odpolovila je eskadru ratno mornarice, sastojecu od brodova: Nadvojvoda Karlo, Nadvojvoda Friderik, Nadvojvoda Ferdinand Maks te torpiljača razarača Reke i Crikos put Teoda. Dne 1. marta imala je stići u Bar, gdje će ostati 8 dana. Zapovjednik eskadre kontreadmiral Hans podati će sa sa zapovjednicima brodova u posjete crnogorskog knezu Nikoli na Cetinje. Iz Bara će eskadra na obalu Male Azije i posjetiti tame razne luke, a dne 30. aprila vratiti će se u luku Teodo u Dalmaciju.

Naučni tečaj za klaštronje muslimana. Predsjedništvo kulturnog vječna u Poretu odlučilo je obdržati i ove godine u našoj pokrajini praktički naučni tečaj za klaštronje muslimana. Zapoveti će se 1. marta i trajati će do 18. aprila. Područku će voditi klasničari talijanski iz Pisa. Oni će klasničari imati da posjeti i one predjelje, kojih se jo do sada muslimani klasnici.

Nepojimljivo nam je, što se u preko 20 godina nije moglo u pokrajini uzgojiti domaćih klasničara, već se mora takove iz Italije dovesti i skupu plaćati. Zur to nije skrajni nemir i nehnji naših oblasti?

San. 69/19-09.

Raspis natječaja.

Olvia se natječaj za mjesto liečnika iz fondacije Schmelzer za liečenje ubozih bolestnika poreznih občina Lovran, Sv. Francišek, Opric i Tuliševica sa sjelom a Lovranu.

S tih mjestom spojena je godišnja plaća od 8200 kruna, izplativa kod c. k. poreznog uredu u Voloskom u mjesecima predsjedničkih obroča.

Natječatelji imaju dokazati da posjeduju:

a) diplomu doktora medicine, kirurgije i primjene, odnosno svedočine medicinu.

b) austrijsko državljanstvo.

o) ovlašćenje vršiti ličničku praksu u zemljama zastupanim u carinskom vijeću.
d) poznavanje jezika, koji se na Lovranciščini govore.

Ovako obložene molbe, sadržavajuće također izjavu natjecatelja, da primaju ujetje, propisane u zakladnom listu, imaju se u roku četiri tjedna, brojeći od dneva prve uvrstitev ovog oglasa u službenom listu „Osvrtovare Triestino“ predložiti podpisomu c. k. kotarskou glavarstvu.

Imenovanici neće imati prava na mirovinu i neće moći zapustiti rečeno mjesto prije nego li isteđe trogodište. Drugi uvjeti propisani u zakladnom listu razvidni su u ovdješnjem uredi i kod občine Lovran.

VOLOSKO, 20. II. 1910.
C. kr. Poglavarstvo.

POZIV

na

IV. redovitu glavnu skupština
drustva za Štednju i zajmove u sv. Križu,
regisirano zadruga na ograničeno jamčenje,
koja će se obdržavati u nedjelju, dne 18.
marta. o. g. u 8 ure po podne u kapela-
lanskem uredu.

Dnevnji red:

1. Čitanje zapisnika prošlogod. glavne skupštine.
2. Izvještaj upravnog odbora.
3. Izvještaj nadzornog odbora.
4. Potvrda računskog zaključka za go-
dinu 1909.
5. Izbor upravnog i nadzornog odbora
te pomerišnog suda.
6. Drugi prijedlozi:

SV. KRIŽ (Kastav), dne 22. II. 1910.

Upravni odbor.

Javna zahvala.

Prigodom smrti naše milje i
nezaboravne

Zdravke Martinolić

dužnost nam je, da svesrdno zahvalimo na mnogobrojnim iska-
zima sućuti, u prvom redu veleć. župniku Dr. Bončiću, Don Pavlu
Sabaliću, a osobito g propovedniku, koji su do zadnjeg časa
moliće k Bogu uzdizali i milu
pokojnicu s Bogom utjesili. Du-
boku zahvalnost izražujemo tako-
djer svoj rodbini, prijateljima i
znancima, koji su bilo na koji
način izakazali svoje sačeće u
našoj velikoj tuzi.

MALI LOŠINJ, 27. II. 1910.

Anton Martinolić, suprug
Obitelj Martinolić-Maver Obitelj
Martinolić

Novac za svakoga! Brzo! Jeftino! Povjerljivo. - Od
400 K pa dalje uz obročno odplaćivanje
od 4 K, uz 5%, bez predbilježbe, bez pu-
nce (i za gospodje) sa jamstvom ili bez
njega. Hipotečni zajmovi uz 3 1/2%. —
FILIP FELD, bankovni i burzovni posao,
Budapešta VII, Rákoczi ut. 71.

Za jesen i zimu

— preporuča tvrdka —

:: BOHINEC i drug ::

— ulica dello Torri 2, TRST, ulica S. Lazzaro 17 —

(za crkve sv. Antona novoga)

svoje bogato skladište gotovih odjeća za gospoda i dječake, te razne
novosti u konfekciji za dame i djevojčice.

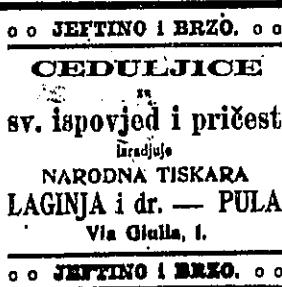
Solidna postuga. (Odjeća po mjeri.) Clene velje nizke.

Nova izgrijvina!

„Export“.

Razaslijeni dnevnički pouzećem franko
5 kg sa omotom svježe govedina zadnji
kraj za K 5,20, tečatne za K 5,60. Su-
šene govedine z. K 6,20, suseno svijansko
meso K 11,50, dobela govedino K 4,50,
tečatna bedra K 4,50. Dobra roba i točna
poslužba.

S. FABER, Bojowa (Galicija).

POZIV

Broj 195-10.

na glavnu skupštinu Gospodarske Sveze za Istru, koja će biti u četvrtak
10. marta 1910. od 10 ure napred, u velikoj dvorani „Narodnog Domu“ u Puli.

RASPORED:

1. Priopćenja;
2. Izvješće o djelovanju Sveze u godini 1909.;
3. Rasprava i odluka glede obraćuna za godinu 1909. i glede porabe čistog dobitka;
4. Izbor jednog člana upravnog, eventualno i jednog člana nadzornog odbora;
5. Rasprava o hrvatsko-slovenskom zadružništvu Istre u opći i o drugim pitačima, koja bi pojedinci zametnuli.

Opaska. — Svaku zahtjaniju zadrugu može zastupati njezin predsjednik (načelnik, upravitelj) i bez posebnog ovlaštenja. Ako ju ima zastupati drugi, treba mu pismena legitimacija. Jedan zadružnik može legitimacijom zastupati i član druge zadruge. Samo takvi mogu valjati glasovati.

Nadalje može prisutstvovati skupštini Sveze svaki član budu koje u njoj začlanjene druge, te raspravljati i savjetovati, ali neima prava glasa.

Obraćam za 1909., pregleđan od nadzornog odbora i revizora, na ogled je svu uredovnu dobu Svezine pisanice (Narodni Dom, I. kat desno).

PULA, 28. februara 1910.

Preporučamo našim obiteljima
Kolinsku cikoriju.

PEKARNA
LJUDEVIT DEKLEVA

Via Campo Marzio br. 5 - Podružnica Via Veterani br. 1.

Prodaja svježeg kruha
tri puta na dan.

Direktna poslužba u dom i u jave-
lokale.

Prodaja svakovrstnog brašna iz
naјboljeg mlinia po dnevnoj cijeni.
Poslužba brza i točna.

Jeftino česko
PERJE

za krevete

5 kg. novo člano K 9,60, bolja K 12-
bleće pahućice člano, 18— " 24—
kao snieg bleće pahu-

ćice člano . . . 30— " 36—
razaslijile se franko pouzećem.

Zamjenjuje se i prima natrag uz naknadnu
tovar. trošku.

BENEDIKT SACHSE, Lobos, br. 259
posta PILSEN, Česka.

Svi oni bolesni koji trpe
kašju, plu-
nom kataru, teškom dihanju,
slabosti i bledoci preporu-
čaju hukalarevo ulje priprav-
ljeno sa željezom.

Ovo ulje preporuča se oso-
bito za slabu i slabokrvnu
djecu jer je isto tako ugodno
pripravljeno da ga i najosje-
ljiviji bolestnik luhko piši mo-
že. — Dobiva se samo u Lje-
vkarni k svetom Cirilu i Metodu
u Pazinu (Istra) s
postarskim pouzećem ili ako
se novac unaprijed pošalje.
1 staklenka 3 kralje.

Nadalje lejkarna preporuča slijedeće liekove: Švedske kapljice, boce po
1 i 2 K; Mazillo proti kostobolji, 1 K; Ljevkovo Kina vino, 1 boca K 1-60 itd.

Naputak o uporabi priložen je svakoj boćici.

NOVO!

HOTEL ELISABETTA

PULA, via Arena br. 1.

NOVO!

Vlasnik: Fran Barbalić

sasma nanovo i moderno uredjen, sa ljeplim i zračnim sobama, oprem-
ljenim sasma novim pokućtvom i postoljnom.

Sasma u blizini parobrodarske stanice, postaja tramvaja, blizu
kolodvora.

Poslužba brza i točna, clene vrlo umjerene. — Ulaz sa ulice
Arena br. 1 i sa restoranice piazza Ninfea br. 1, vlastništvo istog
gospodara.

Preporuča se našem občinstvu uz geslo: SVOJ K SVOMU!

Josip Blašković

PULA, ulica della Valle br. 11, Telefon br. 21.

Veliko skladište kamenog ugljena prvo vrsti za peći i stednjake, sladkog
(bukovog) ugljena i gorivog drva. Roba se dostavlja u kuću бесплатно.

Preporuča svoju dobru robu.

Clene umjerene.

Naručbe isvršuju se točno i bezvratno.